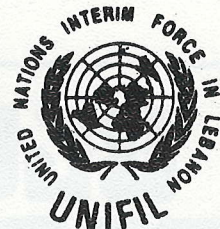


BLUE BERET



AVIS FOR DEN NORSKE FN-STYRKEN I SØR-LIBANON

NR. 4 — KONT. XXIII— 1989



Dramatisk i NORBATT:

RAKETT- NEDSLAG OG VEI- BOMBE

NORBATT opplevde sine mest dramatiske dager til da i denne kontingenten i begynnelsen av september. Først ble en veibombe utløst rett foran en patrulje. Deretter slo flere Katusha-raketter ned i Ebel es Saqi.
s. 3, 4-5

Les ellers om:

- Medaljeparade s. 8-9
- Aggregatkrise s. 7
- Folkemusikkbesøk s. 13
- Mintrøska s. 16

Pitroppsjef, løytnant Bjørn Hauge (t.v.) og Ass S-3, kaptein Jørn Arild Moen, har nettopp gravd opp og studerer en av Katusha-rakettene som slo ned i Ebel es Saqi.

(Foto: Alf Lervik)

BLUE BERET

AVIS FOR DEN NORSKE FN-STYRKEN I SØR-LIBANON

Blue Beret trykkes
i 1200 eksemplarer

Bladet kommer ut
med seks nummer
hver kontingent

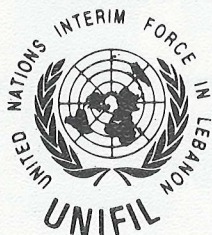
Redaktør:
Kaptein
Karl Haakon
Sævdal
(PIO)



Redaksjons-
sekretær:
Fenrik
Alf Lervik
(ASS PIO)



Ansvarlig utgiver:
Norcontico



Katusha-nedslag og roadsideeksplasjon. Begge deler episoder i begynnelsen av september som kunne fått ett langt alvorligere utfall for norske UNIFIL-soldater enn de faktisk fikk. Nok en gang var vi usedvanlig heldige. Ingen ble skadet. Samtidig må vi holde fast ved at selv i slike situasjoner - som nok kunne virke skremmende - beholdt samtlige involverte absolutt ro og handlet gjennomført korrekt. Det er FN-profesjonalisme i praksis.

Det er ingen tvil: FN-personellet fortjener i sannhet UNIFIL-medaljen.

Postadresse:
PIO-Seksjonen, BNST
Feltpost 100
0020 Oslo avgang utland

Trykket av
Siton Printing Ltd.
Tel Aviv

UNIFIL Switchboard:
Fra Norge 095 972 4 825544

Norbatt veksler:
Linje 5193
Linje 5353

PIO-Seksjonen
Norbatt linje 78
(kontor og forlegning)

Veipatrolje: 30 meter fra eksplosjon



Sjåfør Kjetil Ryeng til venstre, patruljefører fenrik Vidar Nerem, korporal Atle Kleppe og Trond Einar Haugan var på veiklarering. De skulle til å passere den uferdige garasjebygningen bak da to sprengladninger som var forbundet med hverandre eksploderte på stedet de står.

Av: Alf Lervik

Før dag gry fredag 8. september eksploderte en sprengladning 30 meter foran en veiklareringspatrulje. Dette skjedde ved de såkalte "bombsvingene" nedenfor den uferdige hotellbygningen mellom 4-11 A OP og 4-13 CP. Ingen personer kom til skade.

En patrulje på fire mann fra tropp 3 Kp B var ute på rutinemessig veiklarering. Da de skulle til å passere garasjen nedenfor hotellbygningen smalt det foran dem. De så et kraftig lysglimt eller en lyskule som ble fulgt av en røyksopp. Dette forteller Vidar Nerem, Atle Kleppe og Trond Einar

Haugan til Blue Beret. Alle kastet seg automatisk i dekning utenfor veien og grupperte ut. Lykter og billys ble slukket. Sjåfør Kjetil Ryeng gikk rett på samband etter å ha konstatert at hele patruljen fortsatt var på nett.

Lagfører overtok sambandet og rekvirerte Kp B's utrykningsstyrke og ammo-offiser. CP 4-14 ble stengt og CP 4-11 A ble opprettet midlertidig. Det ble også rekvirert støttepatrulje fra 4-13 CP. På det tidspunktet var det fortsatt mørkt og umulig å vite hva som befant seg i området rundt.

Da utrykningsstyrken kom til stedet gikk man fram med lys for å undersøke. Det ble konstatert at veiklareringen kunne fortsette. Det ble

også gjennomført en search-operation i den tomme hotellbygningen. Bataljonssjefen, Sanitet, MP og Pi-troppsjeff var på stedet de soldatene kom tilbake etter fullført veiklarering.

Alt personell i troppen som var involvert deltok samme dag i en debrief med bataljonslegen og bataljonspresten.

Størrelsen på hver av de to sprengladningene er anslått til rundt fem kilo. Det ble funnet en ledning på eksplosjonsstedet som koblet de to ladningene sammen. Det antas at sprengningen ble utløst med fjernkontroll og at den ikke var ment å ramme FN-personell. Den samme patruljen hadde kontakt med armed elements kvelden før eksplosjonen.

KATUSHA-NEDSLAG I SAQI



Rune Jensen ved siden av mektropp-prefaben der Katusha-splintene slo igjennom.

(Alle foto: Alf Lervik).

NORBATT måtte gå i sine dekningsrom etter at tre Katusharaketter slo ned i Ebel es Saqi natt til lørdag 9. september. Ingen norske FN-soldater ble skadet under Katusha-nedslagene til tross for at en av rakettenes slo ned bare en og en halv meter fra en mektropp-prefab.

Splinter og trykk slo gjennom prefabveggene og påførte betydelige skader på inventaret. De to øvrige rakettenes som landet i Ebel es Saqi slo ned like utenfor mektroppens leir og like ved helikopterlandingsplassen.

Av: Karl Haakon Sævold

Det var ved to-tiden at de første rakettenes slo ned. I tillegg til rakettnedslagene i Ebel es Saqi slo det ned ytterligere 4-5 raketter innenfor NORBATTs ansvarsområde. Det ble også registrert en del nedslag like utenfor AO.



Sengen på bildet tilhører fenrik Jermund Ansnes som var på vakt da Katushaene slo ned like utenfor soverommet hans.

Mektroppsoldaten Rune Jensen lå våken i sengen sin i prefaben som ble rammet av splinter og trykk. Raketten slo ned like utenfor Jensens soveromsvegg.

- Jeg ble forskrekket og havnet nesten på gulvet av trykket, forteller Rune Jensen.

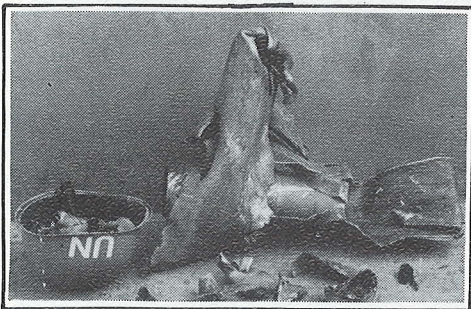
Deretter forflyttet både Rune Jensen og resten av mektroppen seg meget raskt i Gaupe.

Det var rommet til fenrik Jermund Ansnes som ble hardest rammet. Selv var Ansnes på cp-vakt da Katushaene slo ned. Store splinter hadde slått igjennom de tynne prefabveggene. Hullene i veggen viser at splintene har passert bare 20 cm over hodeputen til Ansnes. Nattbordet som var laget av tynne stålplater, lå knust og ødelagt rundt om i rommet. Innholdet var det ikke mer igjen av. En prefab-vegg hadde løsnet og myggnettene var gjennomhullet.

- Jeg er lykkelig over at jeg sto på vakt og ikke sov i min egen seng, sier Jermund Ansnes.

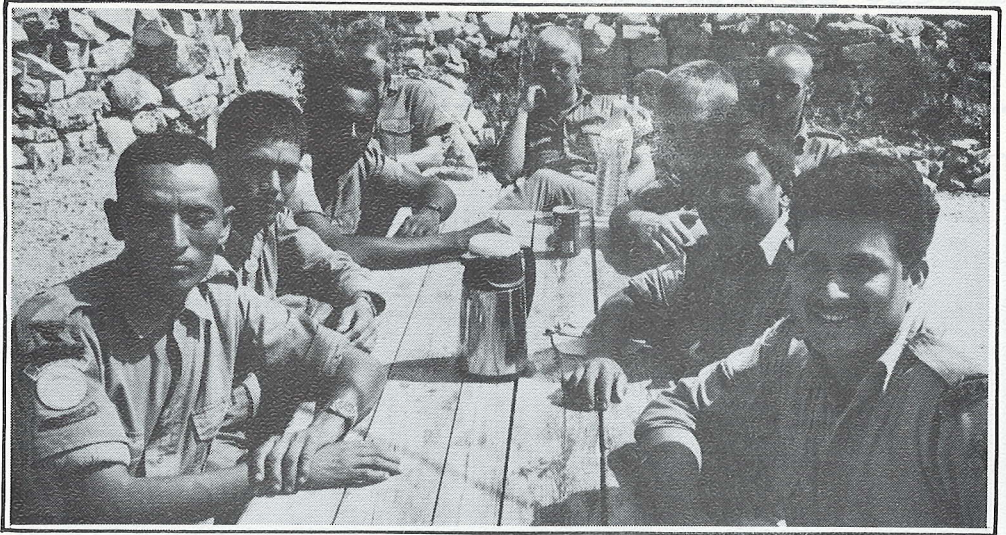
Mektroppsjefen, løytnant Inge Prestegård, forteller at han fikk et solid trykk i det han løp ut av prefabdøren og mot Gaupen. Trykket førte til at han var ør i hodet i lengre tid.

NORBATT opprettholdt i løpet av natten vanlig observasjons- og vakttjeneste. Klokken åtte lørdag morgen var bataljonen på ny ute av Gaupene. Samtidig iverksatte bataljonen ulike tiltak for å heve sikkerheten i området.



En del av Katusha-delene og -splintene som ble funnet i Ebel es Saqi.

FMR viser styrke i Norbatt AO



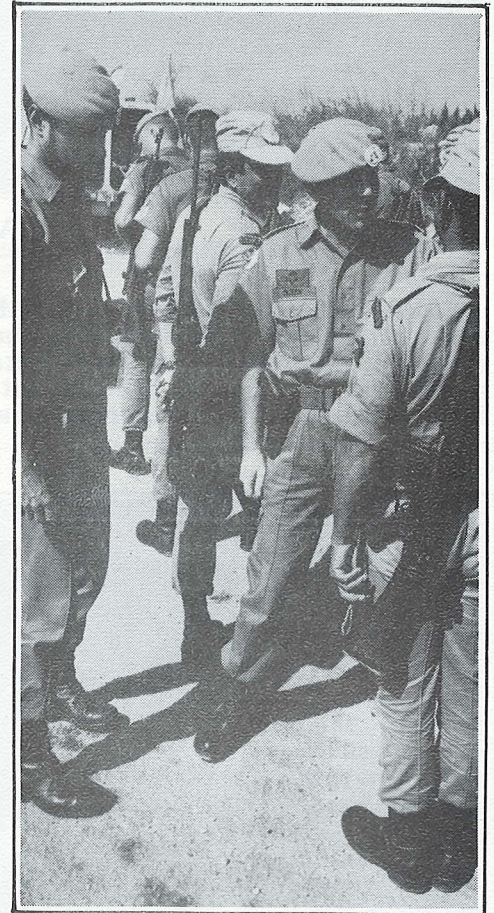
En utrykningsstyrke i FMR (Force Mobile Reserve) blir satt sammen av personell fra så mange UNIFIL-nasjoner som mulig. Her er Nepal, Ghana og Norge representert.

Av: Alf Lervik

Etter skyteepisoden hvor to sivile biler med personell fra DFF og GSS tvang seg gjennom Norbatt AO, patruljerte en tropp fra Force Mobile Reserve (FMR) i Norbatt's ansvarssområde en tid. Denne styrken er en flernasjonalt styrke i ordets rette forstand. FMR er satt sammen av tropper fra seks land: Finland, Fiji, Chana, Irland, Nepal, Norge og et lag fra Sverige.

Bataljonssjefen inspiserte troppen fra FMR. Det var oberst Olsens første inspeksjon av en FMR-enhet. Det er ikke så mange ganger sjefen for Norbatt har inspisert FMR-enheter.

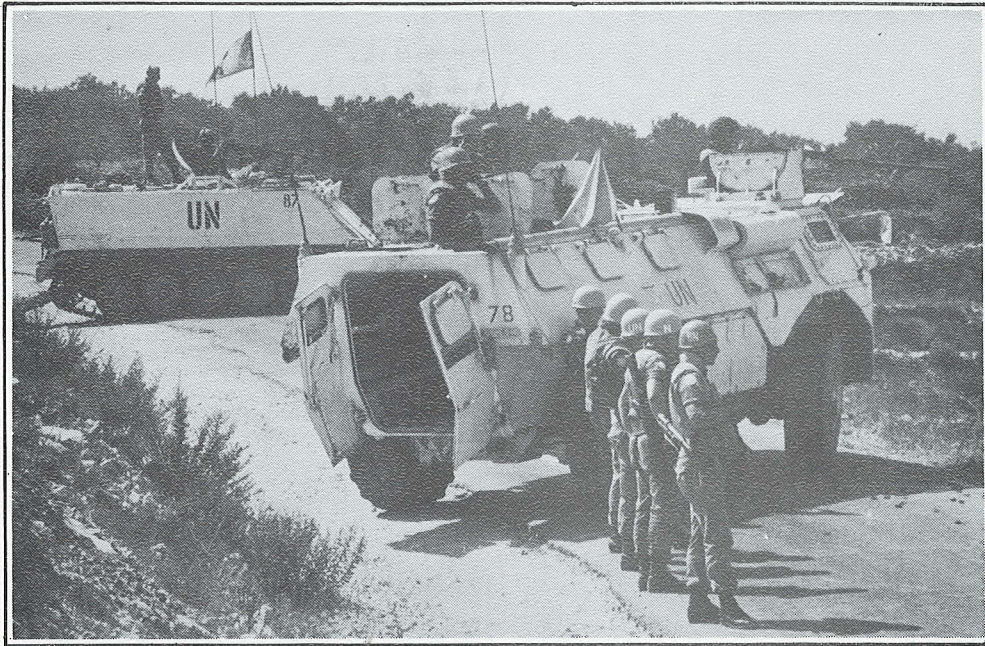
Sjefen for den norske troppen i FMR, kaptein John Hybertsen forteller at de denne gangen kjører med en norsk vogn bemannet med seks nordmenn og fem nepalesere. Den andre vognen i troppen er ghanesisk og bemannet med ghanesere. Vanligvis blir en utrykningsstyrke satt sammen av personell fra så mange UNIFIL-nasjoner som mulig. På den måten vises mangfoldigheten i UNIFIL-styrken. Hvis noen lager vanskeligheter vil de tydelig se at flere nasjoner blir involvert. Dette gir FMR større respekt. Avdelingen kan sette opp fire tropper med to sekshjulede SISU PPK'er i hver. Utrykningstropper settes sammen for hvert enkelt oppdrag, helst med soldater fra flere av nasjonene i UNIFIL. FMR-styrken er fast stasjonert i Fijibatt. Når hele styrken kjører patruljer derfra ser man de vanligvis i en kolonne med kjøretøyer fra seks nasjoner.



Det er greit å ha en sufflør når man skal svare for seg på engelsk. Bataljonssjefen, oberst Odd Helge Olsen, inspiserer en av nepaleserne. Til venstre sjefen for den norske troppen, kaptein John Hybertsen. Det er første gang NORBATT sjefen inspiserer en styrke fra FMR.

BMR-styrken øver:

Angrep i Hasbanidalen



Vognene oppe på veien mellom PI-høyden og 4-8 CP åpnet ild tidlig for å klargjøre for angrepet. Angrepsstyrken rykket inn kort etter.

Av: Alf Lervik

BMR-styrken eller Battalion Mobile Reserve er en mekanisert utrykningsstyrke Norbatt kan alarmere. BMR har en times og deretter 15 minutters marsjberedskap. Styrken var nylig ute på sin andre øvelse i denne kontingenten. Da øvelse Viking og Viking Blast ble avblåst arrangerte S-3 seksjonen en BMR-øvelse.

Armed elements

Over samband ble det arrangert en situasjon der armed elements gikk inn i Norbatt AO og gikk i stilling ved skytebanen i Hasbanidalen.

Ildbase

Først rykket TRULS ut og besatte stilling på veien mellom PI-høyden og 4-8 CP. Deretter fikk BMR ordre om å dra til området i Hasbanidalen og nedkjempe personellet som var gått i stilling. To vogner oppe på veien dannet ildbase. De åpnet ild tidlig for å holde grupperingen nede og klargjøre angrepet.

Angrep

Under denne ilddekningen rykket to vogner inn fra 4-5 Helipad mot standplassen på skytebanen og angrep. De nedkjempet grupperingen som var markert med målskiver og besatte området.

Medevac

Etter at ildgivning og reorganisering var avsluttet ble det øvd MEDEVAC med to sårede. Det er alltid et sanitetsteam i en VAB med de fire BMR-vognene.

Debrief

Major Robert Mood holdt debrief for alle som var med. Det var treff i de fleste skivene, men en ujevn fordeling.

Det er altså mer å lære om fordeling av ildgivningen.



Alle som var med på øvelsen deltok i debrief umiddelbart etter at øvelsen var avblåst.

Aggregatrepairatører:

FRYKTER FULL STOPP

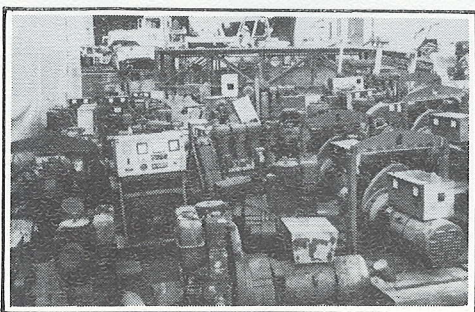
Aggregatrepairatører og personell på spesialseksjonen i Normaintcoy frykter nå full stopp når det gjelder vedlikehold av aggregater. Det er delemangel som gjør at aggregatene ikke kan repareres. Tilsammen står det nå over 70 aggregater i Normaintcoy som ikke kan repareres eller leveres ut. Situasjonen fører til frustrasjon både blant befal og soldater på spesialverkstedet.

Av: Karl Haakon Sævold



Stearinlys kan bli løsningen dersom det ikke gjøres noe med delemangelen, tror Kaptein Roy Bjerketvedt (t.) og løytnant Arvid Johannesen i Normaintcoy.

Normalt skal systemet fungere slik at når bataljonene leverer inn aggregater for reparasjon skal avdelingen få ut igjen samme antall aggregater som det som ble levert inn. Da Blue Beret besøkte Normaintcoy i begynnelsen av september var det ett aggregat som var ferdig reparert og kunne leveres ut. Videre var det 14 innleverte aggregater der bataljonene ikke hadde fått ut byttereserve. I tillegg kommer at en del aggregater som burde vært levert inn til reparasjon fortsatt befinner seg ute i bataljonene. Avdelingene leverer ikke inn aggregater til reparasjon fordi de vet at det ikke er byttereserve å få ut. Tallet på aggregater som står ute øker stadig.



Rekke på rekke med aggregater som trenger reparasjon illustrerer delemangelen.

Delemangel

- I hovedsak er det motordeler, elektriske deler og filter som mangler, forteller Sjef aggregatverksted, kaptein Roy Bjerketvedt og aggregatinspektør løytnant Arvid Johannesen, til Blue Beret.

Motordeler har manglet siden måned-skiftet juni/juli og de andre delene har manglet siden før mai.

- Vi har måttet permittere de to sivilt ansatte på spesialverkstedet. Det er rett og slett ikke noe arbeid de kan utføre, sier Bjerketvedt og Johannesen.

- Vi som er igjen her reparerer det som er mulig. Mye av det må gjøres med improviserte og lite holdbare løsninger, sier de to.

Kjedelig

De to aggregatrepairatørene Lars Valaas og Bjørn Hermansen liker heller ikke situasjonen.

- Vi har ingen muligheter til å utføre den jobben vi skal løse som fagfolk. Likevel prøver vi å gjøre så godt som vi kan. Imidlertid er det kjedelig når vi må sende fra oss aggregat som vi vet bare holder enn måned isteden for i ett eller flere år. Andre tror gjerne da at det er vi som er dårlige fagfolk. Men vi vet at problemet er de manglende delene. Det er lite tilfredsstillende, mener Valaas og Hermansen.

Imens står aggregatene fortsatt. Normaintcoy får ikke levert tilstrekkelig med deler fra UNIFIL og antallet ubrukbare aggregater øker. Hver uke får spesialseksjonen i NMC inn omlag ti nye aggregater som trenger reparasjon. Alt som kan gjøres med disse er å sette de bakerst i køen av aggregater som står - og står.

VERDIG MED

Feiende friske og ekte rot-norske folketonen og kjappfotet folkedans. Det var det nye innslaget på den tradisjonelle medaljeparaden i NORBATT. Vaiende flagg, nypussede støvler og våpen, nypressede uniformer, nybarberte soldater og taktfaste militærmarsjer dannet ramme om dagen. 4. september 1989. NORBATT XXIII-personellet mottar UNIFIL-medaljen.

Av: Karl Haakon Sævoid

Medaljeparaden er forberedt måneder i forveien. Alt skal klaffe. Oppstilling, parade, gjestemottak, transport, bespisning, vakthold, samband og sanitetstjeneste. Særlig de siste dagene like før paraden har vært ekstra hektiske. Alle vil at nettopp deres oppdrag skal utføres perfekt. Prøveparader gjennomføres. Detaljer rettes med minutøs iver. De siste ordrer gis. Den siste finpuss foretas. Alt er klart til det mange ser på som en av de viktigste begivenhetene i hver kontingent.

Bunadmottak

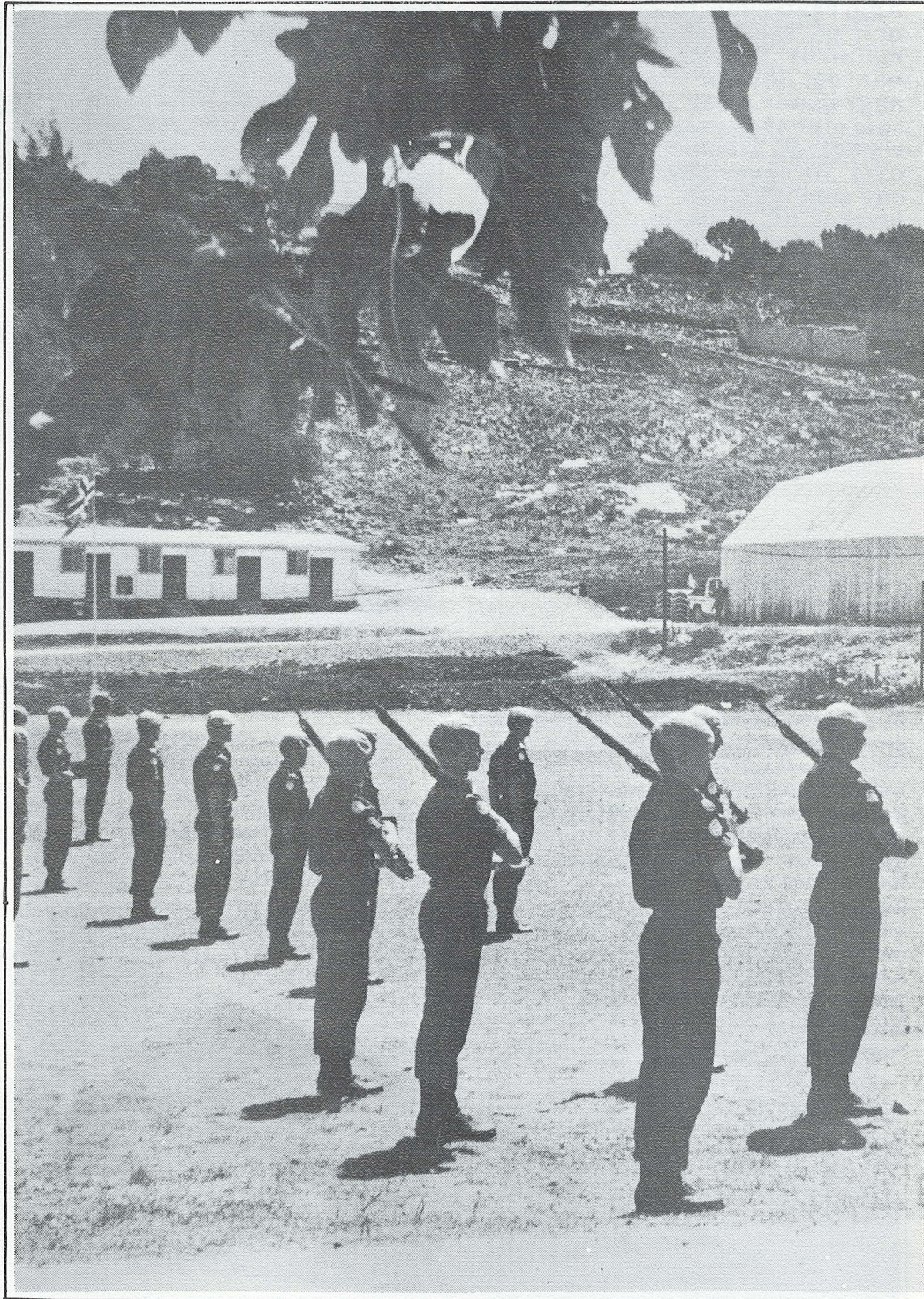
Alt på morgenen medaljeparadedagen begynner de første gjestene å ankomme. Ekstra populært var det at de over 150 gjestene ble tatt imot av bunadklede representanter for NORBATT. Samtidig stiller paradeavdelingen opp og foretar nøyaktig innretting.

Force Commander ankommer i helikopter presis kl. 1100.

Han inspiserer paradeavdelingen før han selv deler ut UNIFIL-medaljen til et utvalg befal og menige.



Arild Dyptveit fra Trondheim mottar UNIFIL-medaljen av general-løytnant Lars-Erik Wahlgren.



NORBATTs medaljeparadeavdeling er oppstilt og klare til å motta UNIFIL-medaljen av Force Co

ALJEPARADE



"Steinmyra Spelmannslag" var et populært innslag.

Eksemplarisk tjeneste

I sin tale etter medaljeutdelingen understrekte Force Commander, generalløytnant Lars-Erik Wahlgren, at UNIFIL Medaljen var vel fortjent. Dere har stått for en eksemplarisk gjennomført tjeneste av høy kvalitet, sa generalløytnant Lars-Erik Wahlgren, til NORBATT-soldatene.

- Medaljen må bæres med stolthet. Hver og en av dere har stått for et personlig bidrag i arbeidet for fred i det sørlige Libanon, fremholdt Force Commander.

UNIFIL-sjefen pekte på farene ved FN-tjeneste og la vekt på det store ansvaret som hvilte på den enkelte soldat under utførelse av cp-, og-, patrulje- tjeneste. Generalløytnant Wahlgren og viste også til den innsatsen som var gjort i NORBATT med sikte på å heve sikkerheten i leirer og sjekkposter.

Etter selve paraden underholdt en gruppe norske folkedansere og folkemusikanter med tradisjonelle norske folketoner. Gruppen var sammensatt av amatører og profesjonelle folkemusikere fra Nordfjordområdet.

Flere satte pris på det fargerike bunadinnslaget som satte punktum for medaljeparaden.



Kokkene hadde tilberedt ett utmerket medaljeparadebord.

(Alle foto: Alf Lervik).

- Fornøyd DKØ-sjef

Sjefen for Distriktskommando Ostlandet, generalmajor Sven Sved besøkte den norske FN-kontingenten i forbindelse med medaljeparaden i Norbatt. Her var han innom alle kompaniene. DKØ-sjefen besøkte også Normaintcoy i Tibnine, den norske FMR-troppen i Quana og UNIFIL-hovedkvarteret i Naqura. Han ble ledsaget av den norske kontingentsjefen, oberst Johannes Lunder.

- Jeg er fornøyd med det jeg har sett, forteller generalen til Blue Beret. - På den operative siden synes jeg alt fungerer perfekt. På tross av den harde belastningen på CP og OP er jeg imponert over den innsatsvilje og glød soldatene la for dagen.

Jeg har møtt en rekke soldater som er skuffet fordi de ikke fikk recap. Til de vil jeg si at toget er ikke gått, det kommer flere kontingenter etter denne, sier generalmajor Sven Sved.



Generalmajor Sven Sved inspiserte soldater i alle enheter i den norske FN-kontingenten. Her i samtale med velferdsassistent Mette Bang i Normaintcoy.

(Foto: Karl Haakon Sævoid).

DKØ-sjef:

BEDRE FORBEREDELSE OG OPPØLGING NØDVENDIG

- Jeg var svært forbauset over å finne ut at vi ikke har egnede øvingsinstallasjoner hverken på Sør-Gardermoen/Hauerseter eller Helgelandsmoen for å øve vårt FN-personell. Etter elleve år med norske styrker i UNIFIL burde vårt tilbud til soldatene før avreise vært mye bedre.

Av: Karl Haakon Sævoid

Det er Sjef for Distriktskommando Ostlandet, generalmajor Sven Sved, som sier dette til Blue Beret.

- Jeg kan heller ikke forstå at det skulle stå på penger å få til noe skikkelig. Her er det mindre beløp som skal til, sier Sved.

DKØ-sjefen vil ta opp disse forholdene i sin rapport etter inspeksjonsrunden. Blant annet mener Sved at det snarest bør bygges opp op-tårn og cp'er hjemme i Norge for å få til realistisk øving.

Egen avdeling

- I det hele tatt må forberedelsene komme i mye fastere former. Selv kan jeg tenke meg at det bygges opp en egen avdeling ved FDI4/IR4 som har til hovedoppgave å drive med FN-tjeneste. Denne avdelingen bør være løst fra stabsorganisasjonen forøvrig, mener Sved.

Sved peker på at det etter hans oppfatning er betydelig for lite at FDI4/IR4 kun har et lite personellkontor som utelukkende steller med personell-uttaket i forbindelse med FN-tjeneste.

- Sjefen for avdelingen bør være oberstløytnant og samtlige ansatte bør ha tjenestegjort i Libanon, fremholder Sved.

Oppfølging

Generalmajor Sved er også opptatt av oppfølgingen av FN-personellet.

Han mener at det norske Forsvaret bør bli flinkere til å nyttiggjøre seg de erfaringer FN-personellet sitter inne med.

- Soldater og befall som har tjenestegjort i Libanon er en ypperlig ressurs for mobiliserings- forsvaret, hevder Sved.

DKØ-sjefen er videre opptatt av håndteringen av det FN-personellet som får problemer under eller etter tjenesten og av de som sendes hjem som repatrierte.

- Her må vi bare innrømme at vi ikke har vært flinke nok til nå. Denne personellgruppen er på langt nær fulgt opp skikkelig. Her må Forsvaret påta seg ett særskilt ansvar, understreker Sved.

DKØ-sjefen fremholder at han venter seg resultater som kan følges opp av det forskningsarbeidet som nå er igang i regi av FDI-legen ved FDI4 og som nettopp retter seg inn mot dette personellet.

Bommen opp for generalen



Kåre Bakk, Morten Olsen og Roald Solholt tar i for å heise opp bommen som kan stenge CP 4-9. Deputy Force Commander, brigadegeneral Joseph Odei, står bak sammen med S-3, major Robert Mood. Generalen kommanderte bommen ned og opp igjen.

(Foto: Alf Lervik)

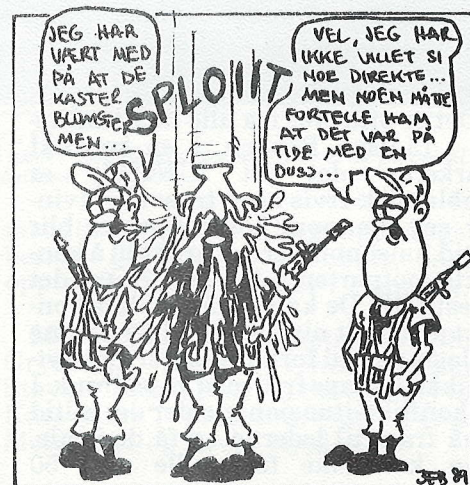
Nestkommanderende for UNIFIL-styrken, brigadegeneral Joseph Odei kom til Norbatt for å inspisere midt i august. Under det to dager lange besøket inspiserte generalen en rekke av kompanienes posisjoner. Han gikk grundig til verks, var oppe på utkikkspunkter og nede i gauperom.

På 4-9 CP ble generalen vist den tunge bommen med jernpigger som kan senkes for å stenge sjekkpunktet. Den ble naturligvis kommandert ned. Så snart vakten fikk den løs kom den raskt nok ned. Fire mann tok i for å få den opp igjen.

Bombardert i Chebaa

En ambushpatrolje i Chebaa skulle arrestere en sivil som brøt curfewbestemmelsene. Da ble det kastet stein og skutt i luften fra huset. Da NK i Chebaa Group rykket ut og grupperte folk rundt huset ble soldatene bombardert med stein og blomsterpotter.

En korporal som holdt vakt ved inngangen fikk en bøtte vann over seg. Norbatts tolt anropte husets eier med megafon. Etter forhandlinger ble våpnene i huset overlevert på en fredelig måte.



UNIFIL Liaison Branch:

VIKTIG BINDELEDD

Forbindelsesoffiserene - eller UNIFIL's Liaison Branch er bindeleddet mellom UNIFIL'S avdelinger og de stridende parter Sør-Libanon. De holdt sin i månedlige konferanse i Norbatt i slutten av august.

Av: Alf Lervik

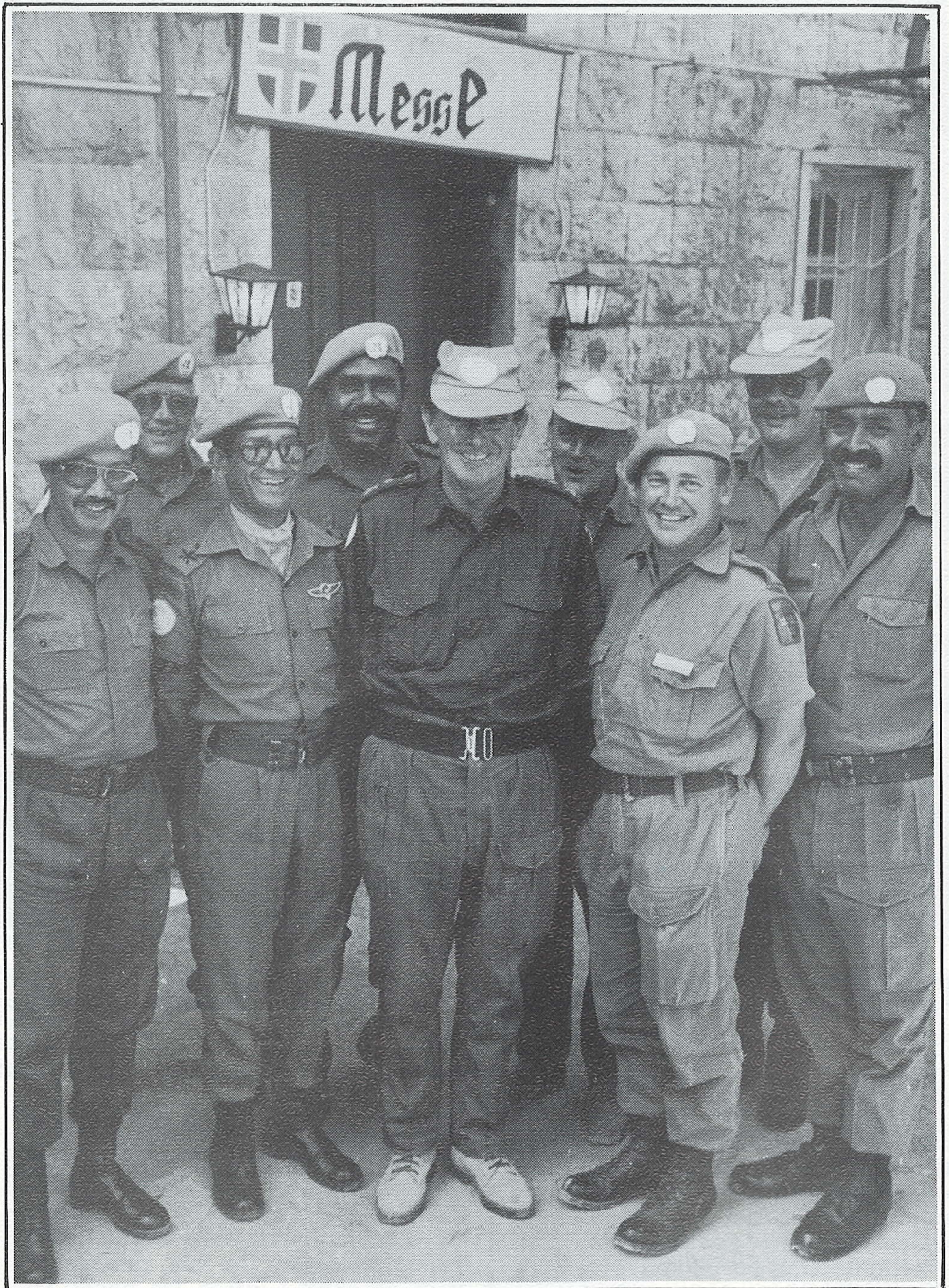
UNIFIL Liaison Branch bemanner for tiden tre team med forbindelsesoffiserer eller liaisonoffiserer; Team Bravo, Team Charlie og Team Delta. Det fjerde teamet ligger for tiden i møllposen - det er ikke personell nok i Liaison Branch til å bemanne Team Alfa. Liaison Branch har også en Senior Unifil Representative in Beirut (SURB) og Humanitarian Cell, et tre manns team som koordinerer hjelp til lokalbefolkningen fra UNIFIL-enheter. Gruppene ledes av et stabselement med to offiserer.

Må være lokalkjennt

Konferansen holdes i Ebel es Saqi for at liaisonoffiserene skal bli kjent i Norbatt AO, oppdatere seg med den siste utviklingen og treffe nøkkelpersonell. Liaisonoffiserene må holde seg ajour med alt som skjer innenfor området. Lokalkunnskapen de får ved besøk og den personlige kontakten kommer til nytte hvis det oppstår problemer. Det er også viktig å utveksle synspunkter. Liaisonoffiserene brukte tiden til å se seg om i Norbatt AO - selve konferansen ble gjennomført på under to timer. Flere var innom Chebaa med helikopter.

Megler i konflikter

Det er offiserer fra alle nasjonaliteter i Liaison Branch. I en konflikt markerer det at UNIFIL er innblandet. Hvis noen truer eller tvinger seg gjennom kontrollposter blir alltid liaisonoffiserene brukt til å kontakte motparten, i Norbatt AO er det oftest IDF. De kan også etablere kontakt på lokalt nivå. Det gjelder å finne en løsning ved forhandlinger, det nytter ikke å skape fred med våpenbruk. I en konfliktsituasjon gjelder det alltid å nå fram til lederné og få de i tale. Man kan ikke forhandle med 50 mann.



Offiserene i UNIFIL's Liaison Branch er alle minst 40 år gamle og har majors grad eller høyere. Graden og alderen gir tyngde i samtaler med 65 år gamle byledere og mouktarer. Fra venstre major Basnyat fra Fiji, oberstløytnant Shah fra Nepal, sjefen (DCOS) oberst Sean Mac Niocaill fra Irland, major Bergström fra Sverige og major Whippy fra Fiji. Bak fra venstre major Hammer fra Norge, major Daurewa fra Fiji, major Jershed fra Sverige og major Tangerud fra Norge. Oberstløytnant Røberg fra Finland er ikke med på bildet, men deltok også på konferansen.

Daglig kontakt

Liaisonoffiseren holder daglig kontakt med alle parter som er akseptert av UNIFIL. SLA-militsen, eller DFF-De Facto Forces er ikke anerkjent av UNIFIL, men de er i området og må regnes med. UNIFIL forhandler ikke med DFF, men henvender seg til IDF. Liaisonteamene holder rutinemessig kontakt med IDF, med regionale libanesiske myndigheter, Leb Army (den libanesiske hæren), Gendarmet og forskjellig militsledere. De treffer mouchtarer og representanter for lokalbefolkningen. Liaison-teamene kan virke som et barometer for forholdet til befolkningen. Fortroligheten bygges opp over tid, med mye kaffedrikking og sosialt samvær. Resultatet av dette arbeidet kommer først opp i dagen når det oppstår en spent situasjon.

Rådgivere

Liaisonoffiserene er et rådgivende organ for bataljonssjefen. De kan få sine ordrer fra bataljonssjefen eller direkte fra UNIFIL HQ. Teamene arbeider i nært samarbeide med ledelsen i bataljonene.

Team Bravo

Team Bravo dekker nå Ghanbatt, Finbatt, Irishbatt, Nepbatt og Fijibatt. Området ble tidligere dekket av Team Alfa og Team Bravo. På grunn av mannskapsmangel opererer Team Bravo fra Finbatt HQ fire dager og fra Nepbatt HQ tre dager i uken. I teamet er det to offiserer på vakt samtidig.

Team Charlie

Team Charlie holder kontakten med de regionale libanesiske myndighetene i Tyr. Teamet reiser dit fra Naqura hver dag. Der er lederskapet i militsgruppene, Leb Army (den libanesiske hæren) og Gendarmeriet samlet.

Team Delta

Teamet i Norbatt AO består av en mann. Som i de andre teamene har han vakt døgnet rundt. En liaisonoffiser er her minst en uke om gangen. Alle liaisonoffiserene kommer innom Norbatt, de skifter på å være i de forskjellige teamene.

Team Delta har med seg en mann fra Norbatt fordi det skal være to i bilen. Det er ofte VO eller andre offiser og soldater på frivakt som blir med.

Offiserene i Liaison Branch arbeider side om side med observatørene i UNTSO. Det er ingen konkurranse dem imellom.

**TIPS BLUE BERET
-NORBATT 1.78-**

Humanitarian Cell

Å hjelpe folket i Libanon til å hjelpe seg selv er oppgaven til Humanitarian Cell. Dette tre-manns teamet koordinerer UNIFIL-enhetenes hjelp til lokalbefolkningen. Gjennom teamene med liaisonoffiserer og bataljonenes Humanitarian Officer - i Norbatt gjennom S-5 får gruppen opplysninger om hvor hjelpen de kan bidra med behøves mest. Dette er grunnen til at Humanitarian Cell hører med til Liaison Branch.

"Humanitarian Cell har ikke noe eget budsjett, det er spesielle bidrag fra enkeltnasjoner som fordeles," sier Chief Humanitarian Officer, oberst Stig Røberg. Hjelpen skal være hjelp til selvhjelp. Ansvaret for arbeidet som utføres ligger derfor alltid på libanesiske hender.

Ødelagte vannledninger og avløp, defekte elektriske anlegg eller reparasjon av skolebygninger er eksempler på prosjekter Humanitarian Cell kan bidra til. Humanitarian Cell engasjerer seg ikke i kontinuerlige, langvarige prosjekter, men bare i tiltak som gir resultater direkte.



Oberst Stig Røberg fra Finland er Chief Humanitarian Officer (CHO).

Nordfjord-musikere i Libanon



Folkedanserne fra Nordfjord ble tatt godt vare på under oppholdet i Norbatt. Her er de på vei til en ny oppvisning, naturligvis har de også på splintvest og hjelm.

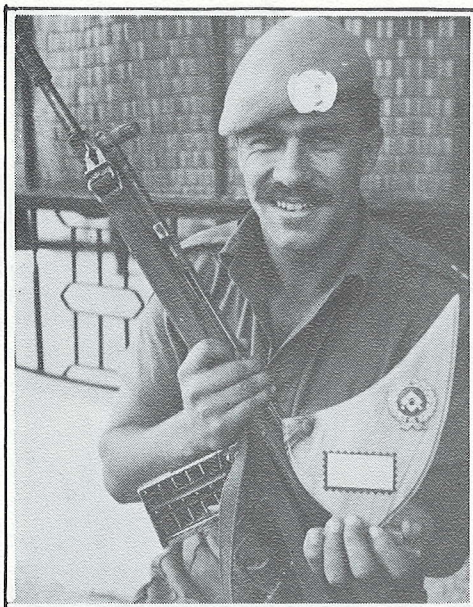
(Foto: Alf Lørvik)

En gruppe på åtte folkemusikere fra Nordfjord-området besøkte flere UNIFIL-avdelinger i begynnelsen av september. Gruppen, som var satt sammen for anledningen, besto av både profesjonelle utøvere og amatører. Folkemusikerne opptrådte med både tradisjonell norsk folkemusikk og dans. I tillegg til å spille i NORBATT, blant annet under

medalje-paaraden, fikk gruppen også besøkt Finbatt og Irishbatt, samt opptre for flere nasjoner i Naqoura.

Med i folkemusikkgruppen var Elin Grytting, Olav Tveitan, Bjørg Støyva, Randi Støyva, Søren Støyva, Kåre Ottar Tvinnereim, Sigrid Terese Moldestad og Svein Hjellbakk.

Norbatt's Skarpskyttere



Løytnant Jan Einar Nicolaysen fra tropp 2 Kp B ble Norbatt-mester i gevær.



Løytnant Anders Ulstein fra BNST ble Norbatt-mester i pistol og tok 2. plass i gevær.

Under Norbatt-mesterskapet i skyting på Saqi skytebane ble det skutt i klassene gevær og pistol. 'Primus motor for arrangementet var korporal Tor Erik Andersson fra HQ Kp A.

Pistol

- | | |
|---------------------|----------|
| 1. Lt. Ulstein BNST | 95 poeng |
| 2. Lt. Ursin MP | 93 poeng |
| 3. Korp. Bjørke | 93 poeng |

Gevær

- | | |
|------------------------------|-----------|
| 1. Lt. Nicolaysen Tr. 2 Kp B | 101 poeng |
| 2. Lt. Ulstein BNST | 90 poeng |
| 3. Maj. Mood BNST | 89 poeng |

Blat rundt på 10.47



Ti løpere stilte på startstreken til Blat rundt.

Blat rundt på 10.47

Vinnertiden i det rundt tre kilometer lange individuelle "bakkeløpet" Blat rundt ble 10.47. Det var korporal Stensheim fra MP-troppen som vant. Lt Hauge fra PI-troppen hang i hælene helt til målstreken. Tilsam-

men ti løpere startet i løpet som 2. tropp i KP A arrangerte.

- | | |
|-----------------------------|-----------|
| 1. Korp. Stensheim MP | 10.47 MII |
| 2. Lt. Hauge Pi-tropp | 10.51 MII |
| 3. Fenr. Solbakken Pi-tropp | 1.28 MII |

- | | |
|-------------------------|-----------|
| 1. Fenr. Eidem HQ Stkp. | 15.16 KII |
|-------------------------|-----------|

Rachaya-stafetten: PI-tropp og Kp B i duell



Dette er de to lagene som startet, flankert av løpsleder Baard Ulstein bak til venstre. Deretter PI-troppens Trond Solbakken, Jarle Ingelsrudøya, Paul Roger Søyland, Andreas Bergwitz-Larsen, Bjørn Hauge, Rune Tjæde og Rune Olav Hoseth. Ytterst til Høyre tidtager Frank Nilsen. Foran laget som måtte bite i gresset, Willy Rønsåsbjørg, Harry Stordal, Jon Morten Sundnes, Sturla Nyutstumo, Jan Erik Johansen, Petter Furseth og Ståle Vad.

Bare to lag stilte til start i Rachaiya-stafetten. PI-troppens lag viste seg å være sterkest i bakkene opp til 4-11 HQ i Rachaiya. PI-troppens syv stafettløpere kom i mål til sammenlagt tid 15.37 - et drøyt minutt bedre enn KP-B sine 16.50.

Løpet startet i Deltasvingen ved 4-9 CP. Allerede i bakken før første vekslings tok PI-troppen ledelsen. På de neste etappene mistet konkurrentene

delvis kontakten med hverandre. Rachaiya-stafetten ble arangert av KP B. De leverte et godt forberedt og prikkfritt arrangement. Løpsleder Baard Ulstein var lite fornøyd med deltakelsen fra KP A og bataljonen. "De i Saqi jogger vel bare for å slippe å gå med AG'n" kommenterte en munter deltager etter målplassering.

- | | |
|-------------|-------|
| 1. Pi-tropp | 15.37 |
| 2. Kp B | 16.50 |

Ny NMC-brannbil



Foran brannbilen ser vi fra venstre platearbeider Egil Landro, sveiser Jan Erik Ørdal og seksjonsleder Claude Compagnon.

(Foto: Karl Haakon Sævoid)

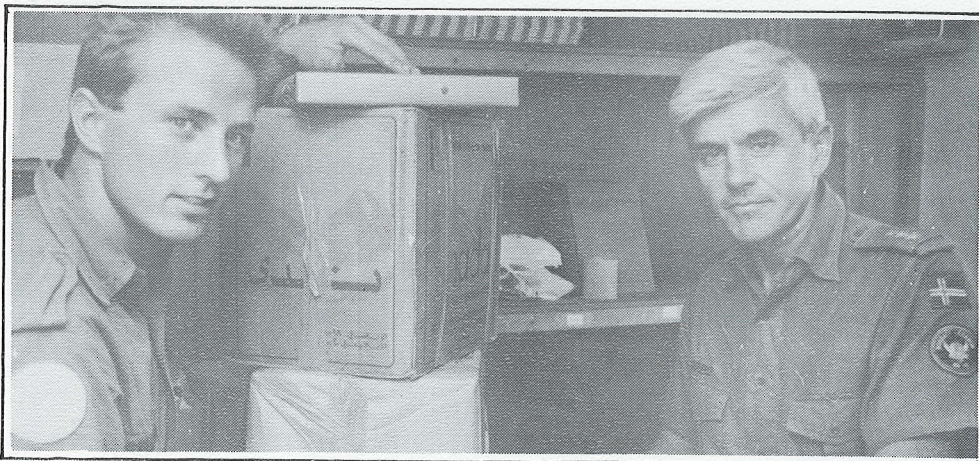
Ny brannbil ble resultatet etter en og en halv ukes arbeid i Normaintcoy. Det er NMCS spesialseksjon som har stått for arbeidet. Den "nye" brannbilen er langt mer hensiktsmessig enn den gamle. Nå er alt nødvendig utstyr samlet på ett kjøretøy. Tidligere måtte brannbilen kjøre rundt med henger.

- Brannbilen er plassbesparende, praktisk og enklere å kjøre i terrenget,

forteller sersjant Claude Compagnon i spesialseksjonen. Han har ledet arbeidet med å bygge om brannbilen. Tidligere var pumpen plassert på henger og det var to små vanntanker.

- Her i spesialseksjonen går tiden fort. Arbeidet er variert og vi pleier å si at vi tar oss av alt som andre ikke får til. Vi reparer alt fra coctailmikserer til gravemaskiner, forsikrer Compagnon.

Post NÅ!



- Julepakkene må sendes hjem nå råder postmester Atle Barbo (t.h)

(Foto: Karl Haakon Sævoid)

Ny Ludvig Bar

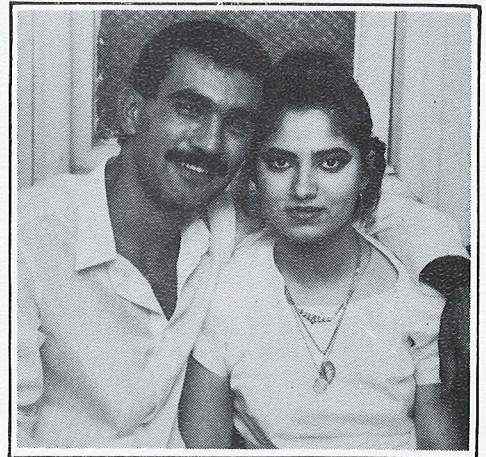


I midten av august åpnet den "nye" Ludvig Bar i velferdsbygget i Ebel es Saqi. I Ludvig Bar kan man slå seg ned med noe å drikke og spise, samtidig som besøkende kan lese norske aviser og ukeblad.

Det er familien Haddad i Ebel es Saqi som står for driften av Ludvig Bar. På bildet fra åpningen ser vi Salam Haddad som overrekker blomster til Sjef NORBATT, oberst Odd Helge Olsen.

(foto: Karl Haakon Sævoid)

Bryllup i Chebaa



Tolken i Chebaa, mouktarens sønnesønn Osama Az-Zouhari giftet seg i slutten av august med Mariman Az-Zouhairi. Hennes pikenavn er Hamdan.

Grillfest på 4-11 HQ

På dagen for medaljeparaden holdt Kp B den største grillfesten de har hatt hittil i kontingent XXIII. Steinmyra Spelemannslag - det vil si gruppen med folkedansere fra Nordfjord holdt en av sine mange opptredener i 4-11 HQ. Deres tilstedeværelse satte en ekstra spiss på grillfesten på taket.

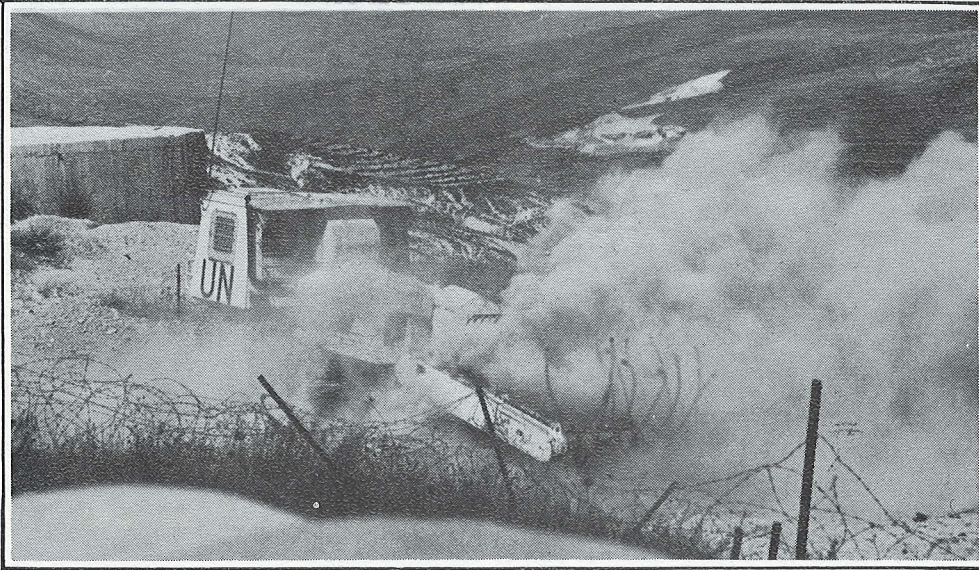
Mintrøska'n gjør rent rundt OP 4-20

Av: Alf Lervik

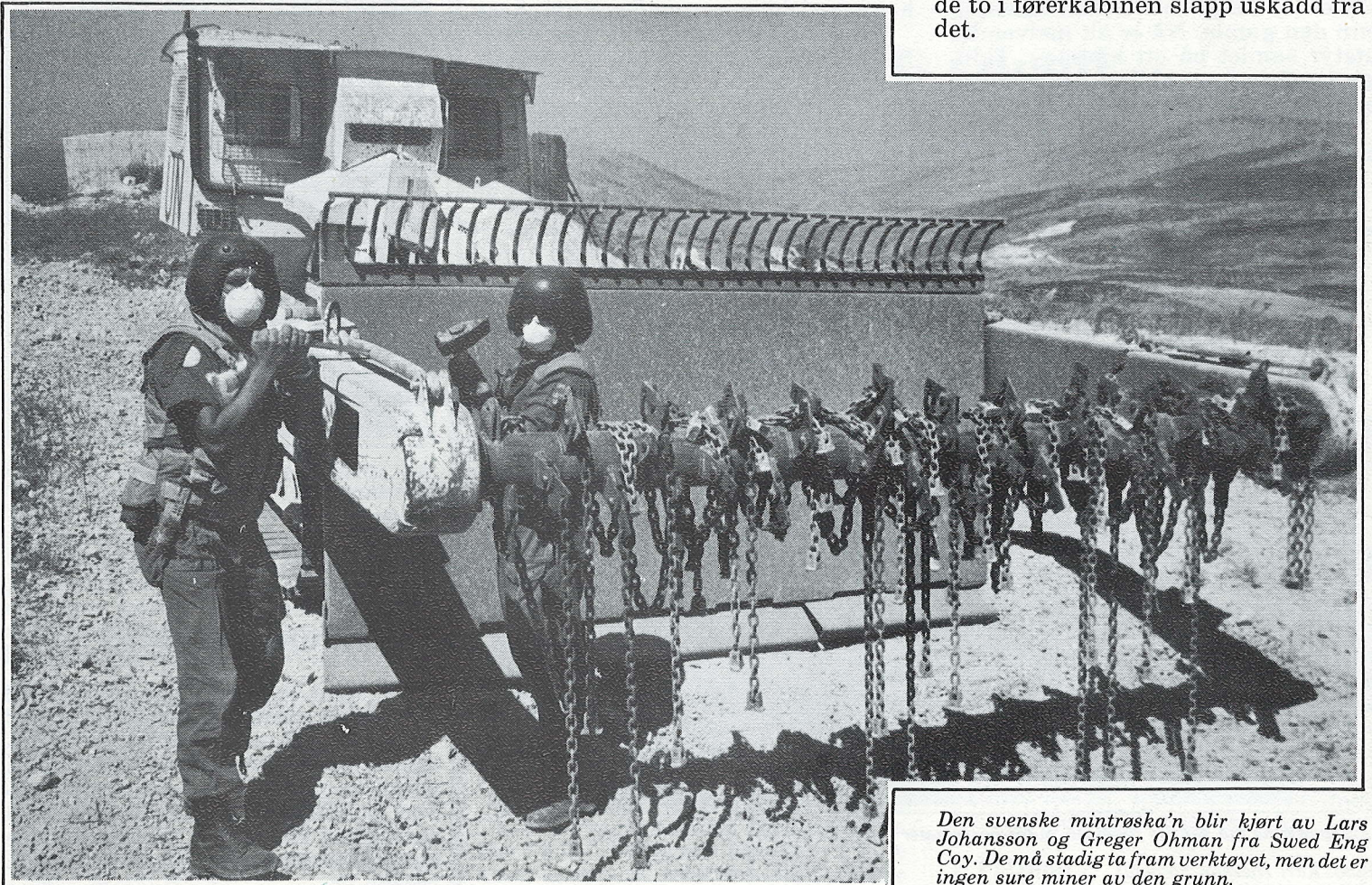
Det har foregått minerydding rundt OP 4-20 øverst oppe på veien til Blat. Swed Eng Coy har brukt en såkalt mintrøska til å rense området rundt leiren. Det er en stor og lang maskin som kan minne litt om en skurtresker i utseendet. Foran har den en roterende akse. På den henger det fullt av korte kjettinger med et lodd i enden.

På grunn av den store rotasjonshastigheten knuses minene før de rekker å eksplodere. Kjettingene vifter opp både stein og støv. Maskinen er av merket Aardvark og produseres i Skotland. Den kostet 1.7 millioner svenske kroner som ny.

I buret bakerst sitter det to mann. En stor vanntank under maskinen beskytter de to når maskinen går på miner. Greger Ohman fra Swed Eng Coy forteller at man bare merker stridsvognminer. Personellminer og clusters hører man aldri når man trøsker. De som bruker maskinen nå har bare hørt om to tilfeller der maskinen har truffet stridsvognminer, begge gangene var ved 4-20 OP i Norbatt. Det fortelles at for to år siden gikk mintrøska'n på en dobbel stridsvognmine under rygging her. Da forsant både bakhjul og bakaksel, men de to i førerkabinen slapp uskadd fra det.



Mintrøska'n synes godt i terrenget når den kjører og støvføyka står til værs.



Den svenske mintrøska'n blir kjørt av Lars Johansson og Greger Ohman fra Swed Eng Coy. De må stadig ta fram verktøyet, men det er ingen sure miner av den grunn.